

Šla panenka k zpovídání

♩=110

Šla pa - nen - ka k zpo - ví - dá - ní, mě - la

pék - né šně - ro - vá - - - ní,

a pan pá - ter se jí ptal, (se jí ptal)

kdo že jí tak šně - ro - val.

2. Pane páter proč se ptáte,
vždyť vy jenom zpovídáte:
[:sama já se šněruju
a Honzíčka miluju.:]

3. Zanech, holka milování,
dej se raděj na pokání,
[:sice trestu neujdeš,
do pekla se dostaneš.:]

4. Já se pekla nic nebojím,
jen když já mám, oč já stojím,
[:když mám Honzíčka svého,
milovníčka věrného.:]